

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ferie

(Erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret m.v.)

§ 1

I lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 27. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* En person, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, som den pågældende arbejder i, anses ikke for lønmodtager.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en person har afgørende indflydelse på den virksomhed, som den pågældende arbejder i.«

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Hushjælp eller anden medhjælp i en privat husholdning, som gennemsnitligt højst arbejder 8 timer om ugen, er kun omfattet af stk. 2-7, samt § 12, stk. 2 og 3, og § 13. § 47 gælder i øvrigt.

Stk. 2. Optjeningsperioden er lig med ferieperioden (samtidighedsferie). Hushjælpen optjener 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse.

Stk. 3. Ferien skal varsles med et rimeligt varsel. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til hushjælpens ønske.

Stk. 4. Holdes den optjente ferie ikke i kalenderåret, holdes den i et efterfølgende kalenderår. Den optjente ferie skal dog afholdes senest 3 år efter udløbet af den måned, hvori den er optjent.

Stk. 5. Hushjælpen får løn under ferie. Hvis hushjælpen ikke arbejder med et fast ugentligt timetal, beregnes lønnen på grundlag af hushjælpens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før feriens begyndelse.

Stk. 6. Ved ansættelsesforholdets ophør udbetales tilgodehavende feriepenge direkte til hushjælpen, medmindre der er forløbet mere end 3 år efter udløbet af den måned, hvori de er optjent.

Stk. 7. Ved overgangen til samtidighedsferie udbetaler arbejdsgiveren eller FerieKonto tilgodehavende feriepenge i ansættelsesforholdet direkte til hushjælpen.

Stk. 8. Personer, som er omfattet af forskerskatteordningen efter kildeskattelovens § 48 E og § 48 F, kan aftale med arbejdsgiveren kun at være omfattet af stk. 2-7, § 12, stk. 2 og 3, og § 13. § 47 gælder i øvrigt. Beskæftigelsesministeren kan tillade, at anden højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft omfattes af samme regler.«

3. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* En lønmodtager, der bliver syg under ferien, har mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter 5 sygedage under ferie i ferieåret. En lønmodtager, der har optjent mindre end 25 dages ferie, har ret til erstatningsferie i forhold til de optjente dage.

Stk. 4. Retten til erstatningsferie efter stk. 3 gælder først fra den dag, hvor lønmodtageren meddeler sygdommen til arbejdsgiveren, medmindre helt særlige omstændigheder gør sig gældende.

Stk. 5. Kan erstatningsferie efter stk. 2 og 3 ikke holdes i ferieåret på grund af sygdom, holdes ferien i det efterfølgende ferieår, jf. dog § 38.

Stk. 6. Den lægelige dokumentation betales af lønmodtageren.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 7.

4. I § 20, stk. 2, og § 22 ændres »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 7«.

5. Overskriften til kapitel 5 affattes således:

»Indberetning, indbetaling og udbetaling af feriegodtgørelse«

6. Efter § 27 indsættes i kapitel 5:

»§ 27 a. Oplysninger om feriegodtgørelse efter § 23, stk. 5 og 6, § 24 og § 25 indberettes til indkomstregisteret, jf. dog § 30 a.«

7. I § 29 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse skal rettes til FerieKonto, jf. dog § 30 a.«

8. I § 30, stk. 2, ændres »500 kr.« til: »750 kr.«.

9. I § 30, stk. 3, ændres »1.000 kr.« til: »1.500 kr.«.

10. Efter § 30 indsættes efter overskriften:

»§ 30 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at § 27 a og § 29, stk. 2, kan fraviges, hvis oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelsen af ferie samt udbetaling af feriegodtgørelse kan indhentes eller indberettes digitalt fra en feriekortordning, jf. § 31.«

11. § 32, stk. 2, 2. pkt. affattes således:

»Af renteafløst af FerieKonto i 2012, 2013, 2014 og 2015 tilfalder op til 100 mio. kr. statskassen.«

12. § 33, stk. 3 affattes således:

»Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af feriegodtgørelse i forbindelse med, at ferien holdes, jf. § 29, herunder om udbetaling fra en feriekortordning omfattet af § 31, samt om udbetaling, hvis optjening og afholdelse af ferie sker i timer, jf. § 10, stk. 1 og 20, stk. 1.«

13. Tre steder i § 34 a, ændres »1.500 kr.« til: »2.250 kr.«.

14. I § 40, 1. pkt. indsættes efter »ferieår«: », jf. dog § 13, stk. 5«.

15. § 42, stk. 1, affattes således:

»Af de forældede og uhævede feriepenge, jf. § 36, stk. 1 og 2, tilfalder 50 pct. statskassen og 50 pct. Arbejdsmarkedets Feriefond. Såfremt der er givet tilladelse efter lovens § 36, stk. 3, til at anvende uhævede feriepenge til andet formål, tilfalder de 50 pct. dette andet formål, i stedet for Arbejdsmarkedets Feriefond.«

16. I § 43, stk. 1, indsættes efter »Pensionsstyrelsen«: »og FerieKonto«.

17. I § 43 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger vedrørende optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelsen af ferie samt udbetaling af feriegodtgørelse fra feriekortordningerne, jf. § 31, løbende skal indhentes af eller indberettes til FerieKonto, jf. § 30 a.«

18. I § 43 c indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration efter § 27 a, § 29, stk. 2, og § 43, stk. 6.«

19. I § 44, stk. 11, indsættes som 2. pkt. :

»Beskæftigelsesministeriets Feriekontor kan også delegere andre opgaver til FerieKonto.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2012.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af denne lovs § 1, nr. 6 og 7.

§ 3

Stk. 1. Uanset § 14, stk. 2, nr. 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, indgår de kommunale merudgifter for kommunerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til kommunerne.

Stk. 2. Uanset § 3, stk. 2, nr. 4, i lov om regionernes finansiering, indgår de regionale merudgifter for regionerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til regionerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien
 - 2.1.1. Gældende regler
 - 2.1.2. Forslagets indhold
 - 2.2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret
 - 2.2.1 Gældende regler
 - 2.2.2. Forslagets indhold
 - 2.3. Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen
 - 2.3.1. Gældende regler
 - 2.3.2. Lovforslagets indhold
 - 2.3.2.1. Hushjælp
 - 2.3.2.2. Personer omfattet af forskerskatteordningen
 - 2.4. Feriekontos renteaflast
 - 2.4.1. Gældende regler
 - 2.4.2. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uævede feriepenge
 - 2.5.1. Gældende regler
 - 2.5.2. Lovforslagets indhold
 - 2.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig
 - 2.6.1. Gældende regler
 - 2.6.2. Lovforslagets indhold
 - 2.7. Delegation af opgaver til FerieKonto
 - 2.7.1. Gældende regler
 - 2.7.2. Forslagets indhold
 - 2.8. Hjemmel til at FerieKonto kan indhente oplysninger til brug for administration af ferieloven
 - 2.8.1. Gældende regler
 - 2.8.2. Forslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien
 - 3.2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret
 - 3.3. Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen
 - 3.4. FerieKontos renteaflast
 - 3.5. Satsundersøgelsen erstattes af en fast procent., som staten har krav på af de uævede feriepenge
 - 3.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig
 - 3.7. Delegation af opgaver til FerieKonto

- 3.8. Hjemmel til at Feriekonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 4.1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien
- 4.2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret
- 4.3. Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen
- 4.4. Feriekontos renteaflast
- 4.5. Satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uahævede feriepenge
- 4.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig
- 4.7. Delegation af opgaver til FerieKonto
- 4.8. Hjemmel til at FerieKonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det følger af arbejdstidsdirektivets art. 7, stk. 1 (direktiv 2003/88/EF), at alle arbejdstagere har ret til en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis. I 2009 traf EU-Domstolen afgørelse i sagen C-277/08 (Pereda). Efter domstolens afgørelse er det i strid med art. 7, stk. 1, i arbejdstidsdirektivet, at en lønmodtager, der er sygemeldt under en fastsat ferie, ikke har ret til efter raskmelding at afholde sin årlige ferie på et andet tidspunkt end oprindeligt fastsat. De mulige konsekvenser af dommen har været behandlet af Implementeringsudvalget under Beskæftigelsesministeriet med deltagelse af arbejdsmarkedets parter.

På baggrund heraf foreslås det, at ferieloven ændres, således at en lønmodtager, som bliver syg efter feriens begyndelse mod lægelig dokumentation som udgangspunkt har ret til erstatningsferie efter 5 sygedage.

Med det formål at sikre alle lønmodtagere et samlet overblik over tilgodehavende feriegodtgørelse, for at sikre mod dobbeltforsørgelse samt for at skabe en større gennemsigtighed med den feriegodtgørelse, som arbejdsgiveren administrerer, foreslås det, at arbejdsgivere, som ikke indbetaler feriegodtgørelse til FerieKonto, skal indberette oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregisteret. Forslaget betyder, at

- alle lønmodtagere, der optjener feriegodtgørelse, får et samlet overblik over optjente feriedage og feriegodtgørelse samt en let adgang til at bestille feriegodtgørelse,
- der ved udbetaling af feriegodtgørelse indføres en samlet og ensartet sikring mod dobbeltforsørgelse, og
- der bliver større gennemsigtighed i relation til størrelsen af uahævede feriepenge, der skal afregnes til feriefondene.

Det foreslås som en væsentlig forenkling generelt at undtage en ansat hushjælp, der kun arbejder i begrænset omfang i en privat husstand, fra ferieloven. Derved bortfalder husstandens pligt til at indberette og indbetale hushjælpens feriepenge til FerieKonto. Det foreslås i stedet, at privat hushjælp får ret til samtidighedsferie, som det kendes i lov om visse ansættelsesforhold i landbruget.

For i højere grad at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft til Danmark foreslås det, at personer omfattet af forskerskatteordningen får mulighed for at aftale tilsvarende regler.

Herudover indeholder lovforslaget forslag til forenklinger og tilpasninger til det aktuelle arbejdsmarked.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

2.1.1. Gældende regler

Hvis en lønmodtager er syg, når ferien begynder, har lønmodtageren ikke pligt til at begynde ferien. Hvis lønmodtageren vælger ikke at påbegynde ferien, vil lønmodtageren have ret til erstatningsferie for de mistede feriedage på et senere tidspunkt, dvs. at ferien i sin helhed bortfalder i den pågældende periode. Når lønmodtageren bliver rask, skal lønmodtageren møde på arbejde igen, medmindre lønmodtageren vælger at holde resten af ferien inden for den fastlagte ferieperiode.

En lønmodtager, der bliver syg efter at ferien er påbegyndt, har derimod ikke ret til erstatningsferie for de feriedage, hvor lønmodtageren er syg. Ferien anses således for holdt på trods af sygdom.

2.1.2. Forslagets indhold

På baggrund af EU-domstolens praksis, jf. indledningen, foreslås det, at en lønmodtager, som bliver syg efter feriens begyndelse, får ret til erstatningsferie.

En lønmodtager har ret til 4 ugers betalt ferie efter arbejdstidsdirektivet. En lønmodtager optjener efter ferieloven ret til 5 ugers betalt ferie ved arbejde i hele optjeningsåret. For at inddæmme de økonomiske konsekvenser af forslaget for arbejdsgiverne foreslås det derfor, at der ikke er ret til erstatningsferie for de 5 første sygedage under ferien. Hvis lønmodtageren har optjent et mindre antal feriedage end 25, har lønmodtageren ret til et mindre antal dage med betalt ferie. Det betyder, at retten til erstatningsferie indtræder forholdsmejsigt tidligere.

Det er en betingelse for at få erstatningsferie, at lønmodtageren meddeler sygdommen til arbejdsgiveren i overensstemmelse med de regler, som gælder i ansættelsesforholdet. Påberåbelsen af sygdom som en feriehindring har derfor først virkning fra den dag, meddelelsen er givet til arbejdsgiveren i overensstemmelse med de regler, der gælder om sygemelding i lov eller praksis.

Lønmodtageren skal dokumentere sygdommen overfor arbejdsgiver. Den lægelige dokumentation betales af lønmodtageren.

Såfremt erstatningsferien på grund af sygdom - uanset om sygdommen er opstået før eller under ferien - ikke kan holdes i indeværende ferieår, kan ferien holdes i det efterfølgende ferieår.

2.2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret

2.2.1. Gældende regler

Månedslønnede lønmodtagere får ferie med løn, der udbetales, når ferien holdes. Alle andre optjener løbende feriegodtgørelse med 12,5 pct. af lønnen i optjeningsåret, der udbetales, når lønmodtageren anmoder om ferie i ferieåret. Ved fratræden skal arbejdsgiveren beregne feriegodtgørelse for indeværende og tidligere optjeningsår. Det gælder også for månedslønnede lønmodtagere med ret til løn under ferie.

Det er lovens hovedregel, at arbejdsgiverne løbende indbetaler feriegodtgørelsen til FerieKonto, der opbevarer feriegodtgørelsen, indtil ferie holdes i ferieåret. Manglende indbetaling og indberetning til FerieKonto kan straffes med bøde.

Udbetaling fra FerieKonto foregår via digitale selvbetjeningsløsninger uden fysiske feriekort, hvor lønmodtageren anmoder om feriepengene ved brug af FerieKontos webservice og NemID. For lønmodtagere, der har feriegodtgørelse i FerieKonto, betyder FerieKontos digitalisering et komplet opdateret overblik over den enkelte lønmodtagers feriesaldo i FerieKonto samt en hurtigere og papirløs adgang til udbetaling af feriegodtgørelse.

Beskæftigelsesministeren har i ferieloven hjemmel til, efter forhandling med skatteministeren, at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om ferie til indkomstregisteret og til at fastsætte regler om indhentelse og opbevaring af oplysninger om ferie, herunder om terminaladgang til indkomstregisteret.

På baggrund heraf er der fastsat regler om, at arbejdsgivere, der indberetter til FerieKonto, fra optjeningsåret 2012 skal indberette optjente feriedage og feriegodtgørelse til indkomstregisteret. Manglende indberetning til indkomstregisteret kan om fornødent fremtvinges ved pålæg af tvangsbøde. Manglende rettidig indberetning kan straffes med bøde.

Via oplysningerne om ferie i indkomstregisteret skal FerieKonto opkræve den indberettede feriegodtgørelse hos arbejdsgiverne. FerieKonto har derfor pr. 1. januar 2012 terminaladgang til indkomstregisteret.

FerieKonto kan efter ferieloven elektronisk videregive oplysninger vedrørende ferie til anerkendte arbejdsløshedskasser og kommunale og statslige myndigheder. Arbejdsløshedskasser og kommuner kan herefter ved elektronisk samkøring med FerieKontos data sikre mod dobbeltforsørgelse, således at offentlige ydelser ikke udbetales for samme periode, som der udbetales feriegodtgørelse for. Dette erstatter det tidligere attestations-system, hvor arbejdsløshedskasser og kommuner skulle attestere feriekontobeviser for at sikre mod, at der ikke blev udbetalt offentlige ydelser samtidig med udbetaling af feriepenge.

Undtaget fra indbetaling til FerieKonto er arbejdsgivere, der er omfattet af en kollektiv ferieoverenskomst med en privat feriekortordning, og hvor der er stillet garanti for, at feriegodtgørelsen er til stede, når lønmodtageren holder sin ferie. I disse tilfælde har arbejdsgiverne som udgangspunkt udstedt fysiske feriekort til lønmodtagerne, og feriegodtgørelsen forbliver i virksomheden, indtil ferien holdes. På nogle områder er der etableret ordninger, hvor feriekortet håndteres digitalt via e-Boks, eller hvor oplysningerne fx fremgår af lønsedlen.

For at sikre mod dobbeltforsørgelse er det nødvendigt, at arbejdsløshedskasserne og kommunerne kan føre kontrol med, at der ikke sker udbetaling af feriegodtgørelse samtidig med udbetaling af offentlige ydelser. Da der ikke findes ét samlet sted, hvor arbejdsløshedskasserne og kommunerne kan indhente oplysninger om udbetaling af feriegodtgørelse fra de private feriekortordninger, skal en person med et feriekort fra en feriekortordning have feriekortet attesteret af en arbejdsløshedskasse eller en kommune, hvis personen modtager offentlige ydelser på ferietidspunktet.

Har lønmodtageren ikke holdt ferien i ferieåret, og kan lønmodtageren i øvrigt ikke få udbetalt feriepenge, tilfalder de uhævede feriepenge feriefondene og statskassen.

2.2.2. Forslagets indhold

For den enkelte lønmodtager medfører de private feriekortordninger, at det kan være svært at have et overblik over optjente og tilgodehavende feriepenge. Det gælder for eksempel ved jobskifte i løbet af et år hos arbejdsgivere med eller uden feriekortordninger. Feriekortordningerne kan desuden ikke give samme sikring mod dobbeltforsørgelse, som FerieKonto kan. Endelig er der ikke samme gennemsigtighed med afregningen af de uhævede feriepenge til fondene og statskassen efter ferieårets udløb.

Med det formål at kunne give alle lønmodtagere et ensartet samlet overblik over optjent feriegodtgørelse, og for at sikre at arbejdsløshedskasserne og kommunerne kan hente oplysninger om ferie fra de private feriekortordninger ét samlet sted (FerieKonto), foreslås det, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregisteret, og at alle lønmodtagere skal anmode FerieKonto om udbetaling af feriegodtgørelse.

Hvis tilsvarende oplysninger om feriegodtgørelse kan indhentes eller indberettes digitalt fra en feriekortordning, kan beskæftigelsesministeren dog undtage en feriekortordning fra kravene om, at feriegodtgørelse skal indberettes til indkomstregisteret, og at anmodning om udbetaling skal ske til FerieKonto. De nærmere regler herom, herunder den digitale udveksling mellem feriekortordningen og FerieKonto om et samlet opdateret overblik til lønmodtageren, vil blive fastsat af beskæftigelsesministeren.

Derudover foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler om udbetaling af feriegodtgørelse for de arbejdsgivere, der er omfattet af private feriekortordninger, herunder regler om udbetaling, når ferien er optjent i timer. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at anmodning om udbetaling skal sendes elektronisk fra FerieKonto til arbejdsgiveren, medmindre feriekortordningen er undtaget herfra. Arbejdsgivernes fordel ved feriekortordningen ændres således ikke, da feriegodtgørelsen fortsat bliver i virksomheden, til ferien skal holdes. Tværtimod vil også arbejdsgiverne kunne opnå en administrativ og økonomisk lettelse, da ferien skal indberettes til indkomstregisteret som alle andre oplysninger om løn, og da udstedelse af feriekort og restferiekort vil blive overflødigt. Dette vil medføre en forenklet og billigere feriead-

ministration, fordi fysiske feriekort herefter forventes at blive udfaset, som det er tilfældet i FerieKonto. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgivernes eller feriekortordningernes betaling for brugen af FerieKontos system, dvs. FerieKontos administration i forbindelse med bl.a. indhentning af oplysninger og behandling af udbetalingsanmodninger.

Med forslaget vil alle lønmodtagere, der har optjent feriegodtgørelse, få et komplet og opdateret overblik over tilgodehavende feriegodtgørelse og feriedage via FerieKonto. Dette kan betyde, at lønmodtagerne i højere grad får afholdt deres optjente ferie.

Forslaget betyder samtidig, at de gældende attestationsregler af fysiske feriekort ophæves, da FerieKonto herefter elektronisk kan videregive alle arbejdsgivers indberettede oplysninger om optjent og afholdt ferie med feriegodtgørelse til arbejdsløshedskasser og kommuner. Dermed vil de fysiske feriekort og attestationen af disse ikke længere være nødvendige for sikringen mod dobbeltforsørgelse. Forslaget bidrager således til en øget automatisering af sagsbehandlingen ved udbetaling af feriegodtgørelse med mulighed for genbrug af relevante data og dermed en øget samfundsmæssig effektivitet, hvilket er i overensstemmelse med den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2011-2015.

Endelig vil forslaget betyde en større gennemsigtighed i forhold til arbejdsgivernes afregning af uhævede feriepenge til feriefondene, fordi der nu vil ske en ensartet opgørelse af optjening og afholdelse af ferie. Dette betyder, at der formentlig i endnu højere grad vil blive afregnet uhævede feriepenge til feriefondene og statskassen.

Samlet set vil forslaget betyde væsentlige administrative lettelser for lønmodtagere, arbejdsgivere, arbejdsløshedskasser og kommuner. For at opnå denne effektivitetsgevinst er det en forudsætning, at alle arbejdsgivere indberetter og indbetaler feriegodtgørelse i overensstemmelse med ferielovens regler. I forlængelse af forslaget er det derfor hensigten at indstille til Rigsadvokaten, at bødeniveauet af præventive årsager hæves. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 6.

Forslaget omfatter ikke lønmodtagere, som får ferie med løn. Forslaget skal kun gælde lønmodtagere, der får feriegodtgørelse, herunder lønmodtagere der i forbindelse med fratræden får afregnet feriegodtgørelse i stedet for løn under ferie. Dette skyldes, at der ikke sker indberetning og indbetaling af feriedage for lønmodtagere, som får ferie med løn. Disse lønmodtagere får ikke en særskilt feriebetaling, men opretholder den almindelige løn under ferien.

2.3. Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen

2.3.1. Gældende regler

Privat hushjælp er lønmodtagere i ferielovens forstand og er derfor omfattet af ferieloven i sin helhed. En husstand, der ansætter privat hushjælp, er arbejdsgivere. Efter gældende regler optjener en privat hushjælp, som alle andre lønmodtagere, ret til betalt ferie i et optjeningsår, som er lig med kalenderåret. Den optjente ferie afholdes i ferieåret, som løber fra den 1. maj i det efterfølgende kalenderår til den 30. april året efter.

Husstanden indberetter og indbetaler kvartalsvis feriegodtgørelsen til FerieKonto, medmindre hushjælpen får løn under ferie. En lønmodtager har ret til løn under ferie, hvis lønmodtageren har ret til fuld løn under sygdom og ret til løn på søgnehellidage. Når lønmodtageren fratræder, skal der beregnes feriegodtgørelse, som skal indberettes og indbetales til FerieKonto. Indberetnings- og indbetalingspligten til FerieKonto kan opleves meget besværlig, fordi det skal ske manuelt, da private husstande ikke er registrerede som arbejdsgivere.

Personer omfattet af forskerskatteordningen, som arbejder i Danmark, er også omfattet af samme regler.

2.3.2. Lovforslagets indhold

2.3.2.1. Hushjælp

For at lette ferieadministrationen for en privat husstand, som har ansat en privat hushjælp i mindre omfang, foreslås det, at en hushjælp, som arbejder 8 timer eller mindre om ugen i gennemsnit, omfattes af et forenklet regelsæt, således at

- husstanden ikke længere kvartalsvis skal indberette og indbetale optjent ferie til FerieKonto,
- hushjælpen får ret til samtidighedsferie,
- hushjælpen får ferie med løn, og
- hushjælpen får feriepengene udbetalt ved ansættelsens ophør.

Det foreslås, at hushjælpen får ret til samtidighedsferie. Samtidighedsferie vil sige, at ferien kan afholdes i takt med, at den optjenes. Det er en ændring i forhold til lovens almindelige ordning med forskudt ferie, hvorefter ferie optjenes i et kalenderår og holdes i det efterfølgende ferieår. Princippet om samtidighedsferie er kendt fra lov om visse ansættelsesforhold i landbruget.

Når hushjælpen fratræder, udbetales feriepenge for de ikke afholdte feriedage direkte til lønmodtageren. Det fraviger ferielovens princip om, at optjent ferie i et ansættelsesforhold skal gemmes til senere afholdelse.

Hvis hushjælpen arbejder mere end gennemsnitligt 8 timer om ugen, er hushjælpen fortsat omfattet af ferielovens almindelige regler, da ansættelsen herved får karakter af ordinær beskæftigelse.

2.3.2.2. Personer omfattet af forskerskatteordningen

Formålet med den særlige forskerskatteordning er at styrke dansk erhvervslivs og danske forskningsinstitutioners mulighed for at tiltrække og fastholde forsknings- og udviklingsmedarbejdere fra udlandet. Sigtet er at styrke Danmarks internationale konkurrenceevne. Ferieloven anses i den forbindelse for at udgøre en barriere for at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft til. Universiteter og virksomheder finder generelt den danske ferielov uegnet for forskere, der arbejder i Danmark i en begrænset periode under forskerskatteordningen. Det skyldes navnlig, at den danske ferielov har en stor forskydning mellem optjening og afholdelse af ferien i modsætning til ferielovene i mange andre EU-lande, der har samtidighedsferie. Der kan derfor gå lang tid, før personer omfattet af forskerskatteordningen kan begynde at holde sin optjente, betalte ferie, og en del når ikke at holde ferien, inden de vender tilbage til hjemlandet.

For at styrke dansk erhvervsliv og forskning foreslås det derfor, at der også for denne begrænsede personkreds åbnes mulighed for samtidighedsferie efter de samme regler, som foreslås indført for privat hushjælp. Det foreslås dog efter ønske fra universiteterne, at det er en betingelse, at det hviler på en aftale mellem arbejdsgiveren og den pågældende lønmodtager. Forslaget betyder, at personer, der er omfattet af forskerskatteordningen, efter kildeskatteloven kan aftale med arbejdsgiveren, at arbejdsforholdet i relation til ferie skal baseres på samtidighedsferie, således at ferieloven ikke opleves som en barriere for at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft til Danmark. Hvis disse lønmodtagere bliver i Danmark uden at fortsætte under forskerskatteordningen, vil de blive omfattet af ferielovens almindelige regler.

Det foreslås desuden, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at anden udenlandsk højt kvalificeret arbejdskraft omfattes af samme regler. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

2.4. FerieKontos renteaftast

2.4.1. Gældende regler

Renteaftastet af de indbetalte beløb til FerieKonto dækker efter de gældende regler udgifterne til administrationen af FerieKonto.

Af FerieKontos renteaftast tilfalder op til 200 mio. kr. statskassen årligt fra 2008 til 2011. Det resterende renteaftast tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond.

Bestemmelsen har udtømt sin virkning den 31. december 2011, jf. § 32, stk. 2 i lovbekendtgørelse nr. 762 af 27. juni 2011.

2.4.2. Lovforslagets indhold

For fortsat at sikre statens andel af FerieKontos renteaftast foreslås det, at op til 100 mio. kr. af renteaftastet i 2012, 2013, 2014 og 2015 tilfalder statskassen, efter at udgifterne til administrationen af FerieKonto er betalt. Beløbet er nedsat på grund af det lave renteniveau.

Udtrykket ”renteafkastet af FerieKonto i 2012, 2013, 2014 og 2015” skal forstås således, at det omfatter renter, der årligt påløber fra og med den 1. januar 2012. Desuden omfattes evt. morarenter, der indbetales i perioden fra 1. januar 2012.

Bestemmelsen vil have udtømt sin virkning den 31. december 2015.

2.5. Satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uhævede feriepenge

2.5.1. Gældende regler

Forældede og uhævede feriepenge tilfalder statskassen og Arbejdsmarkedets Feriefond eller andre private feriefonde.

Årsagen til, at statskassen får del i de uhævede og forældede feriepenge, er, at en stor del af disse penge stammer fra, at lønmodtagerne har fået udbetalt offentlige ydelser i stedet for at få udbetalt feriepenge.

Efter gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren hvert tredje år, hvor stor en andel af de uhævede og forældede feriepenge, der tilfalder statskassen. Resten tilfalder feriefondene.

Fastsættelsen sker på baggrund af en satsundersøgelse, som viser hvor stor en del af de uhævede feriepenge, der kan henføres til personer, som i stedet for at hæve deres feriepenge har fået arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp m.v.

2.5.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at statens andel af de uhævede feriepenge fastsættes til en fast procentsats, svarende til 50 pct.

Gennemsnittet af satserne siden 1995, hvor undersøgelserne begyndte, er 48 pct. Dette er for nemheds skyld oprundet til 50 pct. Samlet er det forventningen, at feriepengene set over en længere periode vil være de samme. Samtidig vil fondene på sigt have et bedre økonomisk planlægningsgrundlag med en fast procentsats.

2.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig

2.6.1. Gældende regler

Ferieloven omfatter kun lønmodtagere. Ved en lønmodtager forstås i ferieloven en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Definitionen bygger på den retspraksis og administrative praksis, der har udviklet sig omkring afgrænsningen af lønmodtagerbegrebet i ferieloven.

Selvstændige er ikke omfattet af ferieloven. Vurderingen af, om en person er lønmodtager eller selvstændig, er en skønsmæssig vurdering, som foretages af Beskæftigelsesministeriets Feriekontor.

Ifølge praksis medfører et medejerskab på 50 pct. eller mere af kapitalen i den virksomhed, som pågældende arbejder i, at den pågældende ikke anses for lønmodtager i relation til ferieloven. Ved medejerskab på under 50 pct. indgår tillige i vurderingen oplysninger om den pågældendes beføjelser i virksomheden og oplysninger om den pågældendes ansættelsesmæssige vilkår i øvrigt. Hvis det vurderes, at den pågældende har en afgørende indflydelse på virksomheden, vil pågældende blive anset for selvstændig og vil ikke være omfattet af ferieloven med ret til feriegodtgørelse eller ferie med løn og ferietillæg. Et medejerskab på omkring 10 - 15 pct. vil som udgangspunkt ikke føre til, at den pågældende i kraft af medejerskabet alene ikke kan anses for lønmodtager.

2.6.2. Lovforslagets indhold

For at skabe gennemsigtighed og dermed større retssikkerhed for borgerne samt en bedre udnyttelse af det offentlige ressourcer, foreslås det, at der i loven skabes en klar hjemmel, der fastslår, at en person, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, pågældende er ansat i, ikke er omfattet af ferielovens lønmodtagerbegreb.

Det foreslås samtidig, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en person ikke anses for lønmodtager i ferielovens forstand, fordi den pågældende har en afgørende indflydelse på den virksomhed, pågældende er ansat i. Forslaget har til formål at skabe en mere ensartet praksis, jf. de specielle bemærkninger til nr. 1.

Anden praksis omkring lønmodtagerbegrebet vil ikke blive ændret, og forslaget vurderes ikke at have afsmittende virkning på anden ansættelsesretlig lovgivning.

2.7. Delegation af opgaver til FerieKonto

2.7.1. Gældende regler

Beskæftigelsesministeriets Feriekontor varetager administrationen af FerieKonto med teknisk administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP). FerieKonto er en administrativ enhed i ATP. FerieKonto administrerer årligt ind- og udbetaling af feriegodtgørelse på ca. 8 mia. kr. indbetalt af ca. 100.000 arbejdsgivere for ca. 900.000 lønmodtagere. FerieKonto er en myndighed inden for den offentlige forvaltning. Beskæftigelsesministeriets Feriekontor er overordnet ansvarlig for administrationen af FerieKonto.

FerieKonto varetager opgaver vedrørende indbetaling af feriegodtgørelse fra arbejdsgivere, herunder opkrævning af feriegodtgørelse, indbetalingskontrol og rykkere for manglende indbetaling, beregning og opkrævning af renter ved for sen indbetaling af feriegodtgørelse. FerieKonto varetager samtidig opgaver vedrørende udbetaling af feriegodtgørelse til lønmodtagere, herunder udsendelse af feriebreve, udbetaling af feriegodtgørelse i forbindelse med afholdelse af ferie og udbetaling af feriegodtgørelse efter ferieårets udløb efter ansøgning.

Der er hjemmel til at delegere afgørelseskompetence fra Beskæftigelsesministeriets Feriekontor til FerieKonto. Der er fx senest delegeret afgørelseskompetence i sager om manglende indbetaling og indberetning til FerieKonto og opkrævning af renter ved for sen indbetaling og indberetning.

2.7.2. Forslagets indhold

For at sikre fortsat forenklet administration i opgaveløsningen, og for at undgå dobbeltarbejde ved at FerieKonto først behandler en sag og herefter sender sagen til videre behandling i Beskæftigelsesministeriets Feriekontor, foreslås det, at muligheden for at delegere afgørelseskompetence også kan omfatte andre af Beskæftigelsesministeriets Feriekontors opgaver på ferieområdet. Det kan fx være tilsyn med andre fonde end Arbejdsmarkedets Feriefond, administration af den dansk-tyske ferieaftale og lignende sagsbehandling.

Administrationen af FerieKonto varetages fortsat af Beskæftigelsesministeriets Feriekontor med teknisk administrativ bistand fra ATP og dækkes af renterne.

Der er ikke forvaltningsretlige eller retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en delegering af andre opgaver. Beskæftigelsesministeriet vil fortsat være overordnet ansvarlig, og ATP besidder den nødvendige juridiske ekspertise og erfaring til behandlingen af sagerne i FerieKonto. Samtidig er FerieKonto også omfattet af forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondataloven og ombudsmandens kompetence.

2.8. Hjemmel til at FerieKonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven

2.8.1. Gældende regler

Beskæftigelsesministeren kan indhente oplysninger i et nærmere angivet omfang til brug for administrationen af ferieloven fra lønmodtagere, arbejdsgivere og disses organisationer, andre offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser, Lønmodtagerens Garantifond, ATP, Arbejdsmarkedets Feriefond og private feriefonde.

Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indhentning og opbevaring af disse oplysninger. Beskæftigelsesministeren har i den forbindelse fastsat regler i bekendtgørelsesform om, at FerieKonto har adgang til at indhente samme oplysninger som beskæftigelsesministeren.

2.8.2. Forslagets indhold

For at skabe klar hjemmel foreslås det indsat i loven, at FerieKonto kan indhente samme oplysninger til administrationen af ferieloven som beskæftigelsesministeren.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Efter de gældende regler kan lønmodtageren tidligst få sygedagpenge fra første sygedag efter ferien, forudsat at lønmodtageren fortsat er syg.

Forslaget, om at en lønmodtager kan få sin ferie erstattet, hvis lønmodtageren bliver syg, efter ferien er begyndt, vil medføre en merudgift for staten og kommunerne til sygedagpenge. En lønmodtager, der bliver syg under ferien, vil kunne få erstattet ferien med sygedagpenge allerede på et tidspunkt under den oprindeligt placerede ferie. Det vil medføre, at flere sygefraværsløb vil nå op over arbejdsgiverperioden på 30 dage, og der vil derfor kunne udbetales sygedagpenge fra kommunen i en længere del af sygdomsperioden.

De økonomiske konsekvenser af forslaget er behæftet med betydelig usikkerhed. Statistikken på området er meget begrænset, og det har derfor været nødvendigt at foretage skøn og beregningstekniske forudsætninger i forbindelse med centrale dele af beregningerne.

Samlet skønnes forslaget at indebære offentlige merudgifter til sygedagpenge på 12 mio. kr., hvoraf de statslige merudgifter udgør 8 mio. kr., og de kommunale merudgifter udgør 4 mio. kr.

De skønnede økonomiske konsekvenser for 2012-2015 er vist i tabel 1 nedenfor.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Mio. kr., 2012 p/l	2012	2013	2014	2015
Stat				
- Sygedagpenge	4,0	8,0	8,0	8,0
Kommune				
- Sygedagpenge	2,0	4,0	4,0	4,0
I alt	6,0	12,0	12,0	12,0

Forslaget, om at en lønmodtager kan få sin ferie erstattet, hvis lønmodtageren bliver syg, efter ferien er begyndt, vil betyde merudgifter for staten, kommunerne og regionerne som arbejdsgivere for de lønmodtagere, der er berettiget til løn under sygdom. Hvis betingelserne for at modtage sygedagpengerefusion fra lønmodtagerens kommune er opfyldt, kan en del af lønudgifterne refunderes. Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en merudgift for staten på ca. 25 mio. kr., for kommunerne ca. 59 mio. kr. og for regionerne ca. 16 mio. kr. om året, jf. tabel 2, nedenfor. Staten, regionerne og kommunerne kompenseres ikke for disse udgifter ved nærværende ændring af ferieloven.

Tabel 2. Øgede arbejdsgiverudgifter fordelt på kommune, regioner og stat som følge af forslag om erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Mio. kr., 2012 p/l	2012	2013	2014	2015
Stat	12,5	25,0	25,0	25,0
Kommune	29,5	59,0	59,0	59,0
Regioner	8,0	16,0	16,0	16,0
I alt	50,0	100,0	100,0	100,0

De samlede offentlige merudgifter skønnes at udgøre 56 mio. kr. i 2012 og ca. 112 mio. kr. i 2013 og frem, jf. tabel 3.

Tabel 3. Offentlige merudgifter fordelt på kommune, regioner og stat som følge af forslag om erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Mio. kr., 2012 p/l	2012	2013	2014	2015
Stat	16,5	33,0	33,0	33,0
Kommuner	31,5	63,0	63,0	63,0
Regioner	8,0	16,0	16,0	16,0
I alt	56,0	112,0	112,0	112,0

Forslaget vil medføre nye administrative pligter af mindre omfang for det offentlige. Arbejdsgiverne skal fremover kontrollere lægeerklæring og lønmodtagerens beregninger af antallet af ferieerstatningsdage, som lønmodtageren har ret til. Hertil kommer et forøget antal refusionsansøgninger på sygedagpengeområdet.

Det skønnes, at de samlede administrative konsekvenser udgør ca. 0,1 mio. kr. årligt for staten, 0,2 mio. kr. årligt for kommunerne og 0,1 mio. kr. årligt for regionerne.

3.2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret

Forslaget om indberetning af ferieoplysningerne til indkomstregisteret vurderes at medføre en reduktion af det offentlige udgifter til overførselsindkomster, da arbejdsløshedskasserne og kommunerne langt mere effektivt og i langt større omfang kan føre kontrol med, at feriegodtgørelse og offentlige ydelser ikke udbetales samtidig.

Statens andel af uhævede feriepenge skønnes at stige, da forslaget om indberetning til indkomstregisteret vil medføre en større gennemsigtighed ved indberetning og afholdelse af ferie. Dette kan betyde, at de uhævede feriepenge vil blive afregnet i større omfang.

FerieKonto skønner, at udviklingsomkostninger inklusiv kommunikationsløsning mellem fx Arbejdsgivernes Centrale Ferieregister (ACF), og FerieKonto udgør ca. 15 mio. kr. Hertil kommer den årlige drift, som FerieKonto med betydelig usikkerhed skønner, vil udgøre 5 mio. kr. årligt.

Løsningen indebærer samtidig merudgifter i SKAT til udvikling af nye felter i indkomstregisteret, så registeret kan håndtere indberetninger fra alle arbejdsgivere. Efter høring fra SKAT skønnes udgifterne til udvikling af nye felter i indkomstregisteret at udgøre 1,2 mio. kr. FerieKonto afholder omkostningerne hertil.

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative byrder for kommunerne og regionerne, idet indberetningen skal ske samtidig med de øvrige indberetninger til indkomstregisteret, som arbejdsgiver allerede i dag foretager. Samtidig vil kravet om, at et feriekort skal attestere af en arbejdsløshedskasse eller kommune, hvis lønmodtageren har modtaget offentlige ydelser på ferietidspunktet som følge af forslaget blive overflødig. Det vil medføre administrative lettelser for arbejdsløshedskasser og kommuner.

Staten har ikke ferieoverenskomst, og forslaget om indberetning til indkomstregisteret vil være administrativt neutralt for staten, fordi staten allerede i dag indberetter ferieoplysninger til indkomstregisteret.

3.3. Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

3.4. FerieKontos renteaftast

Forslaget indebærer at op til 100 mio. kr. for 2012, 2013, 2014 og 2015 af FerieKontos renteaftast, efter at udgifterne til administrationen af FerieKonto er betalt, tilfalder statskassen. Det er mindre end for årene fra 2008 til 2011, hvor beløbet var op til 200 mio. kr. FerieKonto skønner, at overskuddet for 2012, efter at udgifter til administrationen af FerieKonto er betalt, er 8 mio. kr.

Samlet vurderes forslaget ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige, fordi statens andel af FerieKontos renteaftast de senere år har været betydeligt mindre end 100 mio. kr.

3.5. Satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uhævede feriepenge

Forslaget om at satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uhævede feriepenge, vil betyde en mindre administrativ lettelse for staten, da der ikke længere skal indsamles data til satsundersøgelsen hvert tredje år.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

3.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

3.7. Delegation af opgaver til FerieKonto

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

3.8. Hjemmel til at FerieKonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Forslaget, om at en lønmodtager kan få sin ferie erstattet, hvis lønmodtageren bliver syg, efter at ferien er begyndt, vil medføre en merudgift for erhvervslivet. Hvis arbejdsgiveren opfylder betingelserne for at modtage sygedagpengerefusion fra lønmodtagerens kommune, kan arbejdsgiveren få en del af lønudgifterne refunderet.

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en merudgift for de private arbejdsgivere på ca. 72 mio. kr. i 2012 og 143 mio. kr. årligt fra 2013 og frem.

Forslaget vil medføre nye administrative pligter for arbejdsgiverne, der fremover skal kontrollere lægeerklæring og lønmodtagerens beregninger af antallet af ferieerstatningsdage, som lønmodtageren har ret til. Hertil kommer et forøget antal refusionsanmodninger på sygedagpengeområdet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer, at forslaget samlet vil medføre nye administrative byrder for virksomhederne på ca. 0,5 mio. kroner årligt.

4.2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration i forbindelse med indberetning, behandling og udbetaling som følge af, at alle arbejdsgivere som udgangspunkt skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregisteret. Arbejdsgiverne kan således blive pålagt at bidrage til driften af FerieKonto. Forslaget kan dermed betyde en udgift for de arbejdsgivere, der ikke hidtil har anvendt FerieKonto.

Samlet vurderes forslaget dog ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

Forslaget betyder, at ferieindberetning og anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse håndteres digitalt i stedet for gennem fysiske feriekortordninger. Efter høring i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderes forslaget, for de virksomheder der endnu ikke benytter muligheden for at indberette deres feriepenge digitalt, at medføre administrative lettelser på ca. 50 mio. kr. Arbejdsgivere, der er omfattet af en overenskomst under DA, indberetter i dag løbende ferieoplysninger til ACF. For disse arbejdsgivere vil forslaget ikke have administrative konsekvenser.

Samlet vurderes forslaget at medføre administrative lettelser for de virksomheder, der ikke i dag indberetter digitalt.

4.3. Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen

Forslaget, om at universiteter og virksomheder kan vælge samtidighedsferie for personer omfattet af forskerskatteordningen, betyder at universiteter og virksomheder skal administrere både ansatte efter ferieloven og efter de foreslåede regler om samtidighedsferie, men det vil i givet fald være et vilkår, som er selvvalgt.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

4.4. FerieKontos renteaftast

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

4.5. Satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uhævede feriepenge

Forslaget, om at satsundersøgelsen erstattes af en fast procent, som staten har krav på af de uhævede feriepenge, vil betyde en mindre administrativ lettelse for alle feriefonde, da de ikke skal levere data til satsundersøgelsen hvert tredje år. Samtidig har fondene et bedre planlægningsgrundlag på sigt med en fast procent.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

4.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.7. Delegation af opgaver til FerieKonto

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.8. Hjemmel til at FerieKonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lønmodtageren skal som følge af forslaget, om at lønmodtageren mod lægelig dokumentation har ret til erstatningsferie fra 6. feriedag, hvis lønmodtageren bliver syg under ferien, fremskaffe lægelig dokumentation. Udgifterne hertil vurderes at være ca. 30 mio. kr. Hertil kommer, at lønmodtageren selv skal beregne og indberette, hvor mange ferieerstatningsdage vedkommende har ret til.

Forslaget, om at privat hushjælp har ret til samtidighedsferie, er en administrativ lettelse for borgere, som ansætter hushjælp. Forslaget betyder, at husstanden ikke længere kvartalsvis skal indberette og indbetale feriegodtgørelsen til FerieKonto. Det forhold, at husstanden skal føre ferieregnskab, vurderes at være en væsentlig mindre administrativ byrde end den byrde, der ligger i, at husstanden kvartalsvis skal opgøre og indbetale feriegodtgørelse til FerieKonto. Da hushjælpen kan afholde ferien umiddelbart, efter den er optjent, får hushjælpen en lettere adgang til at holde betalt ferie i ansættelsen.

De personer, der er omfattet af forskerskatteordningen, og som har ret til samtidighedsferie vil utvivlsomt opfatte de foreslåede ferieregler som langt mere forståelige, smidige og anvendelige end de danske ferieregler.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget, om at lønmodtageren mod lægelig dokumentation har ret til erstatningsferie fra 6. sygedag, hvis lønmodtageren bliver syg under ferien, bringer ferieloven i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet, som fortolket i EU-domstolens seneste praksis. Reglerne, om at lønmodtageren først får ret til erstatningsferie efter 5 sygedage i ferieåret, vurderes at være i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet, da direktivet alene beskytter 4 ugers ferie svarende til 20 dage. Forslaget sikrer, at lønmodtageren altid har krav på 20 feriedage eller et mindre antal i forhold til de optjente feriedage.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 2.1 og bemærkningerne § 1 til nr. 3.

8. Høring

Akademikernes Centralorganisation, AK-Samvirke, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Arbejdsmarkedets Feriefond, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Civilstyrelsen, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Regioner, Danske Universiteter, Datatilsynet, FerieKonto, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Frie Funktionærer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Ingeniørforeningen (IDA), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Garantifond (LG), Lægeforeningen, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Moderniseringsstyrelsen, Parasollen, Producentforeningen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger og Skatteministeriet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for staten, regioner og kommuner	Ingen	Stat: 2012: 16,5 mio. kr. 2013: 33,0 mio. kr. 2014: 33,0 mio. kr. 2015: 33,0 mio. kr. Kommuner: 2012: 31,5 mio. kr. 2013: 63,0 mio. kr. 2014: 63,0 mio. kr. 2015: 63,0 mio. kr. Regioner: 2012: 8,0 mio. kr. 2013: 16,0 mio. kr. 2014: 16,0 mio. kr. 2015: 16,0 mio. kr.
Administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner	Ingen	Skønnes at udgøre ca. 0,1 mio. kr. årligt for staten, 0,2 mio. kr. årligt for kommunerne og 0,1 mio. kr. årligt for regionerne.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	For de virksomheder, der ikke i dag indberetter digitalt, skønnes de administrative lettelser at udgøre ca. 50 mio. kr.	De private arbejdsgivere vil have øgede arbejdsgiverudgifter svarende til ca. 72 mio. kr. i 2012 og ca. 143 mio. kr. årligt fra 2013 og frem. De administrative konsekvenser

		skønnes at udgøre ca. 0,5 mio. kr. årligt for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Udgifter til lægeerklæringer og opgørelse af ret til ferieerstatningsdage.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget bringer ferieloven i overensstemmelse med EU-Domstolens fortolkning af arbejdstidsdirektivets art. 7, stk. 1, (direktiv 2003/88/EF) om retten til erstatningsferie for sygdom, der opstår under ferien.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af ferielovens § 1, stk. 1, at en lønmodtager har ret til feriegodtgørelse eller ferie med løn og ferietillæg. Kravet, om at en person skal være lønmodtager for at have ret til feriepenge, betyder at selvstændige ikke er omfattet af ferieloven. Dette betyder bl.a., at personer i kraft af deres ejerskab/indflydelse på virksomheden kan være selvstændige i relation til ferieloven. En person, der er kapitalindehaver i et selskab, hvori pågældende selv er beskæftiget, kan samtidig være ansat på helt almindelige lønmodtagervilkår i selskabet.

I vurderingen af, hvorvidt en person er lønmodtager eller selvstændig, indgår en række momenter. En lønmodtager er karakteriseret ved at være en person, som i kraft af en arbejdsaftale har pligt til personligt at udføre erhvervsmæssigt arbejde (yde en tjenesteydelse) efter arbejdsgiverens instruktioner, for arbejdsgiverens regning og risiko, under arbejdsgiverens tilsyn og i arbejdsgiverens navn, og som har krav på en modydelse for arbejdet (tjenesteydelsen) betalt af arbejdsgiveren - som hovedregel et vederlag, der sædvanligvis udmåles i forhold til den medgåede tid (timeløn, 14-dages løn eller månedsløn). Vederlaget er typisk A-indkomst for den pågældende. Der skal med andre ord være tale om et over-/underordningsforhold eller en tjenestestilling.

Der behøver dog ikke nødvendigvis at være tale om instruktionsbeføjelse i traditionel forstand. Det er almindeligt anerkendt, at arbejdsgiverens instruktionsbeføjelse kan bestå i at fastsætte rammer for arbejdets udførelse, hvorefter den ansatte udfører arbejdet eventuelt med løbende rapportering til arbejdsgiveren om, hvordan arbejdsopgaven løses. Det vil trække i retning af lønmodtagerstatus, at den pågældende ikke har del i virksomhedens risiko, udbytte eller kapital, at arbejdsgiveren afholder alle udgifter til materialer, arbejdsredskaber m.v., og at der er aftalt en fast arbejdstid inden for en bestemt referenceperiode. Det er uden betydning, om den pågældendes arbejdsforhold har en varighed af kun ganske få timer, eller om der er tale om et arbejdsforhold, der - både for så vidt angår den ugentlige arbejdstid, som varigheden af det samlede arbejdsforhold - svarer til det, der sædvanligvis karakteriseres som et tidsubestemt arbejdsforhold på fuld tid (almindeligt ansættelsesforhold).

Størrelsen af den aftalte løn, og i hvilken form vederlaget ydes, er uden betydning. Det afgørende er, at vederlaget ydes for en arbejds- eller tjenesteydelse, som den ansatte har præsteret. Ligeledes har den pågældendes titel ingen betydning for vurderingen af, om en person er lønmodtager.

Personer kan i kraft af deres medejerskab/indflydelse på virksomheden anses som selvstændige i relation til ferieloven. I praksis betyder et medejerskab på 10-15 pct. som udgangspunkt, at pågældende ikke mister sin status som lønmodtager. Omvendt betyder ejerskab på 50 pct. eller derover, at vedkommende som udgangspunkt ikke kan betragtes som lønmodtager. Om en person kan anses for lønmodtager, hvis personen ejer andele i en virksomhed mellem 10 - 50 pct., vil bero på en konkret vurdering af pågældendes ansættelsesvilkår og beføjelser i virksomheden.

For at skabe en mere ensartet praksis ved vurderingen af, hvorvidt en person med medejerskab/indflydelse på virksomheden kan anses for lønmodtager, foreslås det, at en person, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, som den pågældende er ansat i, ikke kan anses for lønmodtager i ferielovens forstand. Beskæftigelsesministeren får samtidig bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en person, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, pågældende er ansat i, ikke kan anses for lønmodtager.

Forslaget har til formål at skabe en mere ensartet praksis og dermed skabe gennemsigtighed og bedre retssikkerhed for borgeren. Det er hensigten at fastlægge regler om, at afgørende indflydelse foreligger, hvis pågældende eller dennes ægtefælle alene eller sammen med nærmeste familie fx er indehaver af

- mindst 50 pct. af selskabskapitalen,
- mindst 50 pct. af selskabskapitalens stemmевærdi,
- en bestemmende andel af selskabets kapital,
- en bestemmende andel af stemmerne i selskabet, eller
- mindst 10 pct. af selskabskapitalen eller 10 pct. af selskabskapitalens stemmевærdi, og pågældende eller ægtefællen tillige er medlem af selskabets bestyrelse eller direktion.

Det er med forslaget ikke hensigten at ændre den hidtidige praksis for, hvem der anses for lønmodtagere efter ferieloven. Det vil fx sige, at familieplejere og au pairs som udgangspunkt anses for lønmodtagere i ferielovens forstand. Omvendt anses indsatte, der udfører arbejde i fængsler og institutioner, og personer, der varetager tillidshverv og borgerligt ombud, som fx borgmestre og folketingsmedlemmer, ikke for lønmodtagere. Det samme gælder som udgangspunkt administrerende direktører, der er anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Forslaget ændrer ikke ved, at der i hvert enkelt tilfælde stadig skal foretages en konkret vurdering.

Til nr. 2

For at lette ferieadministrationen for en husstand, som ansætter privat hushjælp i mindre omfang, foreslås indsat en ny bestemmelse i § 2 a, som gælder for privat hushjælp.

Ferielovens almindelige bestemmelser finder herefter ikke anvendelse bortset fra reglen i § 12, stk. 2, om at ferieugen afspejler arbejdsugen, og reglen i § 12, stk. 3, om at ferien ikke kan holdes på det ugentlige fridøgn, på søgnehellidage, overenskomstmæssige fridage, samt på dage, hvor lønmodtageren har en feriehindring. Desuden gælder reglerne i § 13 om retten til erstatningsferie for sygdom i forbindelse med ferie. Endelig kan husstanden som arbejdsgiver pålægges straf for manglende betaling af skyldige feriepenge efter § 47.

Ved privat hushjælp skal i denne lov forstås hjælp til børnepasning, madlavning, rengøring, havearbejde, samt andet husligt arbejde i en privat husstand. Det er desuden en betingelse efter *stk. 1*, at arbejdets omfang ikke overstiger mere end gennemsnitligt 8 timer om ugen. De 8 timer skal ses i forhold til ansættelsesperioden. En hushjælp, som fx den ene uge arbejder 4 timer og 12 timer den anden uge, er således omfattet af regelsættet. Hvis arbejdets omfang er mere end 8 timer, er hushjælpen omfattet af ferielovens almindelige regler.

Hushjælpen optjener efter *stk. 2* ret til 2,08 dages betalt ferie for hver måned, hushjælpen er ansat. Begynder hushjælpen midt i måneden, optjenes ferien forholdsmæssigt i den måned, hushjælpen ansættes. Tilsvarende gælder, når hushjælpen stopper midt i en måned. Ferieperioden er lig optjeningsperioden, hvilket betyder, at hushjælpen får mulighed for at holde ferien i takt med, at ferien optjenes.

Hushjælpen har krav på at holde 25 dages betalt ferie indenfor samme kalenderår, eller et forholdsmæssigt mindre antal feriedage, hvis hushjælpen ikke har været ansat i husstanden i hele kalenderåret. Herudover foreslås, at hushjælpen har krav på at holde 15 dages ferie i træk i perioden fra den 1. maj til den 30. september uanset optjening. Har hushjælpen ikke optjent ferien, kan hushjælpen enten holde ferien for egen regning eller holde ferien på forskud efter nærmere aftale med husstanden.

Efter *stk. 3* foreslås det, at husstanden skal varsle ferien med et rimeligt varsel af hensyn til hushjælpen. Husstanden vil i øvrigt så vidt muligt skulle tage hensyn til hushjælpens ønsker.

Efter *stk. 4* foreslås det, at såfremt den optjente ferie ikke er holdt ved kalenderårets udløb, kan ferien holdes i et efterfølgende kalenderår. Dette er en fravigelse af ferielovens regler, om at ferien skal holdes i ferie-

året, og at lønmodtageren mister retten til ferien, såfremt ferien ikke er holdt i det relevante ferieår, medmindre feriepengene kan udbetales efter ferielovens regler herom. Såfremt hushjælpen ikke har afholdt den optjente ferie ved kalenderårets udløb, foreslås det, at ferien fortabes 3 år efter udløbet af den måned, hvori den er optjent. Det svarer til forældelsesreglen i ferielovens § 35. Husstanden vil dog kunne varsle al optjent ferie til afholdelse, ligesom lønmodtageren har krav på at holde den optjente ferie i det respektive kalenderår, jf. stk. 2 og 3.

Efter *stk. 5* foreslås det, at hushjælpen har krav på den normale løn, når ferien holdes. Den normale løn er den løn, som hushjælpen ville have krav på, såfremt hushjælpen ikke havde holdt ferien. Hvis hushjælpen ikke arbejder med et fast ugentligt timetal, beregnes lønnen ud fra hushjælpens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før ferien. Hvis lønmodtagerens løn ikke har været sædvanlig på grund af fx sygdom, beregner husstanden lønnen under ferien på baggrund af lønnen i de sidste 4 normale uger.

Efter *stk. 6* foreslås det, at når hushjælpen fratræder, udbetaler husstanden tilgodehavende feriepenge direkte til hushjælpen, medmindre der er forløbet mere end 3 år, efter ferien er optjent. Lønnen beregnes på samme måde som, hvis lønmodtageren havde holdt ferien.

Efter *stk. 7* foreslås det, at FerieKonto eller arbejdsgiveren ved overgangen til samtidighedsferie udbetaler lønmodtagerens eventuelle tilgodehavende feriepenge, der er optjent efter ferielovens almindelige regler. Formålet er at afslutte det tidligere feriemellemværende, så tilgodehavende feriepenge ikke skubbes foran til udbetaling ved lønmodtagerens fratræden, som tidsmæssigt i mange tilfælde vil være ukendt.

Efter *stk. 8* foreslås det, at personkredsen for samtidighedsferie også omfatter de personer, som er omfattet af forskerskatteordningen efter kildeskatteloven. Der henvises til lov nr. 1565 af 21. december 2010.

Forskerskatteordningen medfører, at personer, i stedet for almindelig indkomstbeskatning, kan vælge at lade sig beskatte med 26 pct. af bruttoindkomsten i en eller flere perioder af en samlet varighed på op til 5 år (60 måneder). For at være omfattet af ordningen kræves der, at en række nærmere angivne betingelser er opfyldt, herunder et krav om at lønnen skal være på mindst 69.300 kr. om måneden (2010 – niveau, som vil være uændret til og med 2013) plus ATP, samt krav om at lønmodtageren ikke må have været skattepligtig til Danmark indenfor de seneste 10 år forud for ansættelsen. Det bemærkes, at vederlagskravet ikke gælder for personer, hvis kvalifikationer som forsker er godkendt af en forskningsinstitution eller et forskningsråd, når den pågældende skal udføre forskningsarbejde. Endvidere kan forskere gøre brug af ordningen, selvom de har været skattepligtige til Danmark af lønindkomst i forbindelse med kortere ophold som gæsteundervisere og lignende på et universitet eller en anden forskningsinstitution inden for de seneste 10 år.

Efter *stk. 8, 2. pkt.* foreslås det, at beskæftigelsesministeren i andre tilfælde kan tillade, efter en konkret vurdering, at anden højt kvalificeret arbejdskraft kan omfattes af samtidighedsferie. Der tænkes i den forbindelse på udenlandske ph.d.-studerende eller personer omfattet af Finansministeriets cirkulære nr. 9427 af 13/06/2007 om stillingsstruktur for videnskabeligt personale ved universiteter.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger vedrørende privat hushjælp, der også kommer til at gælde for personer under forskerskatteordningen med de naturlige variationer, der følger af forskellen mellem de 2 personkredse.

Til nr. 3

Som følge af seneste praksis fra EU-domstolen (Pereda - dommen) vedr. artikel 7, stk. 1, i arbejdstidsdirektivet foreslås det i § 13, *stk. 3*, at en lønmodtager, som bliver syg efter feriens begyndelse, har ret til erstatningsferie.

Ifølge arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1, har en lønmodtager ret til 4 ugers årlig betalt ferie. Dette betyder, at en lønmodtager, der har optjent 25 feriedage, har en beskyttet ret efter arbejdstidsdirektivet til at holde 20 dages årlig betalt ferie. Ferie ud over 20 dage er ikke beskyttet af arbejdstidsdirektivet.

Ifølge forslaget får en lønmodtager, der bliver syg under ferien, derfor ikke ret til erstatningsferie for de første 5 sygedage. Hvis lønmodtageren har optjent fuld ferieret på 25 feriedage, har lønmodtageren først ret til erstatningsferie efter 5 sygedage i ferieåret. Har lønmodtageren optjent mindre end 25 dages ferie, beregnes de dage, som lønmodtageren ikke får erstatningsferie for i forhold til de optjente feriedage.

De dage, som lønmodtageren ikke får erstatningsferie for, beregnes ved at gange antallet af optjente feriedage med 1/5.

Eksempel 1:

En lønmodtager, der har optjent ret til 20 feriedage, har ret til erstatningsferie efter 4 sygedage i ferieåret ($20 \cdot 1/5$).

Eksempel 2:

En lønmodtager, der har optjent ret til 15 feriedage, har ret til erstatningsferie efter 3 sygedage i ferieåret ($15 \cdot 1/5$).

Lønmodtageren anses for at holde ferie i de dage, der ikke er erstatningsferie for. Hele den efterfølgende fastsatte ferie bortfalder og kan afholdes efterfølgende.

Når lønmodtageren har krav på erstatningsferie og fortsat er syg, har lønmodtageren herefter krav på løn under sygdom, i det omfang lønmodtageren enten ved lov, kollektiv overenskomst eller individuel aftale har krav på løn under sygdom. Lønmodtageren har tilsvarende krav på sygedagpenge efter sygedagpengeloven, i det omfang lønmodtageren opfylder betingelserne herfor.

Når lønmodtageren bliver rask, skal lønmodtageren som udgangspunkt møde på arbejde igen. Dette gælder, selvom lønmodtageren bliver rask inden for den periode, hvor lønmodtageren skulle have holdt sin ferie.

En lønmodtager, som bliver syg før ferien, har fortsat ret til erstatningsferie for alle dagene.

For at få ret til erstatningsferie skal lønmodtageren dokumentere sygdommen overfor arbejdsgiveren. Det vil derfor efter gældende regler fx være muligt at anvende friattest eller lignende som dokumentation for sygdommen. Såfremt lønmodtageren opholder sig i udlandet, vil lønmodtageren kunne få en lægeattest fra en læge i udlandet efter de retningslinjer, der gælder for friattester. Dvs. der skal være dokumentation for uarbejdsdygtighed på grund af sygdom med oplysninger om forventet varighed af sygdomsforløbet.

En lønmodtager, der har flere ferieperioder med sygdom i et ferieår, har ret til erstatningsferie for sygdom under ferie efter 5 sygedage inden for samme ferieår. Har lønmodtageren således opbrugt 5 sygedage under ferien i ferieåret, har lønmodtageren som udgangspunkt krav på erstatningsferie fra 1. sygedag, hvis lønmodtageren igen bliver syg under ferie i ferieåret.

Eksempel 3:

En lønmodtager, der har optjent 25 feriedage, holder 15 dages ferie i juli 2012. Under ferien bliver lønmodtageren syg i 2 dage, derefter bliver lønmodtageren rask igen, og ferien fortsætter. I oktober 2012 skal lønmodtageren holde 10 dages ferie, men lønmodtageren er syg 5 dage i ferien. Lønmodtageren har således ret til erstatningsferie efter yderligere 3 sygedage. Forudsat at lønmodtageren overholder de regler, der gælder for sygdomsmelding, og forudsat, at lønmodtageren fremlægger lægelig dokumentation, vil 2 af de 5 dage ligge i juli måned og de sidste 3 dage i ferien i oktober måned. Lønmodtageren vil således få 2 dage af ferien i oktober måned erstattet.

Hvis lønmodtageren ikke har været ansat hos samme arbejdsgiver fra optjeningsårets begyndelse, kan det være vanskeligt for arbejdsgiveren dels at vide, hvor mange optjente feriedage lønmodtageren har til rådighed i ferieåret og dels at vide, hvor mange gange lønmodtageren har været syg under ferie i ferieåret. I de situationer hvor lønmodtageren har været syg under ferie hos en tidligere arbejdsgiver, og hvor retten til erstatningsferie er indtrådt, skal lønmodtageren dokumentere, at lønmodtageren har ret til erstatningsferie fra 1. sygedag.

Hvis lønmodtageren ønsker at gøre brug af sin ret til erstatningsferie, skal lønmodtageren efter *stk. 4* meddele sygdommen til arbejdsgiveren. Meddelelsen skal ske efter de regler, som i øvrigt gælder for sygdomsmelding i ansættelsesforholdet, hvilket normalt vil sige ved arbejdstids begyndelse den 1. sygedag. Det betyder, at en lønmodtager, som bliver syg under sin ferie, skal give arbejdsgiveren besked om sygdommen, også selvom lønmodtageren opholder sig i udlandet.

Eksempel 4:

Meddeler lønmodtageren ikke sygdommen på 1. dagen, men fx først på 3. dagen, har en lønmodtager, der har optjent ret til 25 dages ferie ikke ret til erstatningsferie før fra sygdommens 8. dag. Hvis virksomheden holder kollektivt ferielukket, skal lønmodtageren sørge for at sikre sig dokumentation for sygemeldingen, herunder hvornår sygemeldingen er sket.

Der kan dog forekomme helt særlige omstændigheder, som gør, at lønmodtageren ikke er i stand til at melde sygdommen til arbejdsgiveren på sygdommens 1. dag. Der kan fx være situationen, hvor lønmodtageren kommer ud for en ulykke, svær tilskadekomst eller lignende, og derfor er ude af stand til at melde sygdommen til arbejdsgiveren. Her vil lønmodtageren fortsat have ret til erstatningsferie fra sygdommens 6. dag.

Det er en forudsætning, at lønmodtageren skal holde erstatningsferien efter ferielovens almindelige regler. Det betyder bl.a., at ferien skal holdes inden ferieårets udløb. Hvis lønmodtageren på grund af sygdom, opstået såvel før som under ferien, ikke har mulighed for at holde erstatningsferien, foreslås det i *stk. 5*, at ferien holdes i det efterfølgende ferieår. Lønmodtageren kan nu vælge at få feriepengene udbetalt efter § 38 på grund af en feriehindring, dog kun for de dage, som lønmodtageren ville have haft ret til at holde som erstatningsferie efter *stk. 2 og 3*. Hvis lønmodtageren efter at have genoptaget arbejdet har haft mulighed for at holde ferien inden ferieårets udløb, fortabes retten til at holde erstatningsferien, hvilket også gælder i dag for sygdom opstået før ferien.

I *stk. 6* foreslås, at lønmodtageren skal betale den lægelige dokumentation.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af forslagens nr. 3.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvens af forslagens nr. 6.

Til nr. 6

FerieKonto registrerer feriegodtgørelse for ca. 900.000 lønmodtagere årligt. Den feriegodtgørelse som FerieKonto ikke registrerer, udbetales fra virksomhedernes feriekortordninger. For at sikre, at alle lønmodtagere via FerieKontos hjemmeside kan få adgang til et samlet overblik over optjente og afholdte feriedage og en let adgang til at bestille feriegodtgørelse, foreslås det, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregisteret.

Da feriekortordningerne ikke er registreret centralt, kan arbejdsløshedskasser og kommuner ikke indhente oplysninger om ferie i disse ordninger. Forslaget er derfor også et led i en mere samlet og ensartet indsats mod dobbeltforsøgelse ved udbetaling af feriegodtgørelse.

Ved indberetning af feriegodtgørelse skelnes der derfor ikke længere mellem arbejdsgivere, der indbetaler til FerieKonto, og arbejdsgivere, der er omfattet af en feriekortordning og derfor ikke indbetaler feriegodtgørelse til FerieKonto.

Forslaget udvider dermed den eksisterende hjemmel vedrørende adgang til, efter forhandling med skatteministeren, at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om ferie til indkomstregisteret, jf. § 2 i lov om et indkomstregister nr. 702 af 25. juni 2010, og § 33, stk. 1, i lovebkendtgørelse om ferie nr. 762 af 27. juni 2011. Fastsættelse af sådanne regler vil herefter være gældende for alle arbejdsgivere.

Samtidig udvider forslaget FerieKontos eksisterende terminaladgang til indkomstregisteret, således at adgangen omfatter alle arbejdsgivers indberettede oplysninger om optjente feriedage med feriegodtgørelse, jf. ferieloven § 43, stk. 3.

Forslaget betyder, at alle arbejdsgivere skal foretage en elektronisk indberetning af antal optjente feriedage og optjent feriegodtgørelse efter fradrag af beregnet A-skat m.v. til indkomstregisteret efter § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om et indkomstregister. Manglende indberetning kan straffes med bøde, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse om FerieKonto nr. 1280 af 15. december 2011. Bøde fastsættes efter de retningslinier, der følger af Rigsad-

vokatens meddelelse nr. 4/2005. Der kan fastsættes bøde på 800 kr., 1.100 kr. og 1.500 kr. pr. kvartal, for hvilket der ikke er sket indbetaling og indberetning afhængig af, hvorvidt der er tale om 1., 2. eller 3. gangs tilfælde af manglende indbetaling og indberetning. Bøden kan forhøjes i særlige tilfælde.

I forlængelse af forslaget vil det være hensigtsmæssigt, at der til Rigsadvokaten indstilles et væsentligt højere bødeniveau. Til sammenligning kan der henvises til Rigsadvokatens meddelelse nr. 8/2006, rettet oktober 2011, vedrørende sager om overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen. Det fremgår, at arbejdsgiverens overtrædelse af mere ordensmæssig karakter af arbejdsmiljølovgivningen som udgangspunkt straffes med en bøde på 10.000 kr. Arbejdsmiljøretten og retten til ferie hviler efter EU-retten på det samme hensyn til arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Indstilling til forhøjelse af bødeniveauet for manglende indbetaling og indberetning af feriegodtgørelse sker dels af rent præventive årsager for at sikre, at det samlede indberetnings- og indbetalingssystem fungerer optimalt, dels af hensynet til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Et passende bødeniveau for manglende indberetning af feriegodtgørelse er på denne baggrund et bødeniveau på 2.000 kr., 5.000 kr. og 10.000 kr. pr. kvartal, for hvilket der ikke er sket indbetaling og indberetning afhængig af, hvorvidt der tale om 1., 2. eller 3. gangs tilfælde. Bøden skal som hidtil kunne forhøjes i særlige tilfælde.

Efter lov om et indkomstregister kan indberetning om fornødent fremtvinges ved pålæg af tvangsbøder, hvis en arbejdsgiver vægrer sig ved at efterkomme indberetningspligten. Indberetningspligtige, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at indberette rettidigt, straffes med bøde, jf. § 5, stk. 1 og § 11, stk. 1, i lov om et indkomstregister nr. 403 af 8. maj 2006.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.

Til nr. 7

Det foreslås, at anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse skal rettes til FerieKonto. Formålet med forslaget er, at FerieKonto til enhver tid, ved at vise de oplysninger der er indberettet til indkomstregisteret om optjente feriedage med feriegodtgørelse og oplysninger om afholdt ferie, skal kunne give den enkelte lønmodtager et samlet opdateret billede over optjente og afholdte feriedage med feriegodtgørelse. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at indberetning af feriegodtgørelse skal ske til indkomstregisteret, jf. forslagets nr. 6 og nr. 12, som vedrører forslaget om hjemmel til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan selve udbetalingen af feriegodtgørelse skal foregå i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke indbetaler til FerieKonto, men hvor feriegodtgørelsen forbliver hos arbejdsgiveren, indtil lønmodtageren holder ferien.

Som en konsekvens af forslaget udvides den elektroniske sikring mod dobbeltforsørgelse til at omfatte alle arbejdsgiveres indberettede oplysninger om optjent ferie og udbetalt feriegodtgørelse, idet forslaget udvider FerieKontos eksisterende adgang i lovens § 43 c til elektronisk at videregive oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie samt udbetalinger af feriegodtgørelse til anerkendte arbejdsløshedskasser og kommuner og statslige myndigheder. Videregivelse af disse oplysninger skal som hidtil ske i overensstemmelse med persondatalovens regler om videregivelse af oplysninger.

Til nr. 8

Ændringen er en redaktionel ændring som en konsekvens af, at beløbet, der kan udbetales efter § 30, stk. 2, blev forhøjet til 750 kr. ved bekendtgørelse nr. 353 af 27. april 2011 om ændring af bekendtgørelse om ferie.

Til nr. 9

Ændringen er en redaktionel ændring som en konsekvens af, at beløbet, der kan udbetales efter § 30, stk. 3, blev forhøjet til 1.500 kr. ved bekendtgørelse nr. 353 af 27. april 2011 om ændring af bekendtgørelse om ferie.

Til nr. 10

Forslaget skal ses i forlængelse af forslagene om, at feriegodtgørelse skal indberettes til indkomstregisteret og at anmodning om udbetaling skal rettes til FerieKonto, jf. forslagens nr. 6 og 7.

Det foreslås, at hvis tilsvarende oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie samt udbetaling af feriegodtgørelse kan indhentes digitalt fra en feriekortordning, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler, der undtager fra kravene om, at indberetning af feriegodtgørelse skal ske til indkomstregisteret, og at anmodning om udbetaling skal ske til FerieKonto.

Et eksempel på en feriekortordning, der digitalt giver tilsvarende oplysninger er, efter det oplyste, Arbejdsgivernes Centrale Ferieregister, (ACF). Feriekortordningen for arbejdsgivere, der er omfattet af en overenskomst under Dansk Arbejdsgiverforening, DA, har siden 1. januar 2011 været digitaliseret via ACF. Arbejdsgiverne skal løbende digitalt indberette oplysninger om skyldige nettogodtgørelse og feriedage. Dette skal ske senest 1 gang om måneden i form af en elektronisk indberetning eller en indberetning via en hjemmeside. Af oplysningerne fremgår det, hvor meget den enkelte lønmodtager har af tilgodehavende feriegodtgørelse og feriedage fra tidligere og indeværende optjeningsår. Lønmodtageren kan via adgang med NemID til e-Boks få tilsendt et elektronisk feriekort (e-feriekort). Via e-Boks kan lønmodtageren anmode om feriegodtgørelse ved at udfylde feriekortet med datoen for første feriedag og angive det antal feriedage, der ønskes afholdt. Herefter returnerer lønmodtageren feriekortet via e-Boks til ACF, hvorfra arbejdsgiveren downloader anmodningerne og udbetaler feriepengene via lønsystemet. Udstedelse af restferiekort håndteres herefter på samme måde, herunder via e-Boks.

Til nr. 11

Det foreslås, at op til 100 mio. kr. af den del af renteafkastet af FerieKonto for 2012, 2013, 2014 og 2015, der ikke skal dække administrationen af FerieKonto, indbetales til statskassen. Eventuelle overskydende renter tilfalder herefter Arbejdsmarkedets Feriefond, der er en offentligretlig selvejende institution, som er omfattet af både forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.4.

Til nr. 12

Det følger af lovens § 33, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af feriegodtgørelse i forbindelse med, at ferien holdes, herunder om udbetaling fra en feriekortordning. Af forarbejderne til § 33 i lov nr. 320 af 15. april 2011 fremgår, at hjemlen til at fastsætte regler om udbetaling af feriepenge fra en feriekortordning blev indført for at kunne regulere aftaler om ophævelse af attestation af ledige lønmodtageres feriekort.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren ligeledes kan fastsætte regler om udbetaling af feriegodtgørelse, hvis optjening og afholdelse kan ske i timer.

Forslaget tilsigter samtidig at udvide anvendelsesområdet for hjemlen, således at der med hjemmel i § 33, stk. 3, også kan fastsættes regler om udbetaling af feriegodtgørelse fra en feriekortordning i relation til forslagene om, at indberetning af feriegodtgørelse skal ske til indkomstregisteret, og at anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse skal rettes til FerieKonto. Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 6 og 7. Udvidelsen ligger indenfor den eksisterende ordlyd.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, hvordan selve udbetalingen af feriegodtgørelse skal foregå, herunder hvordan optjening og afholdelse af ferie i timer skal håndteres, hvis det ved kollektiv overenskomst er aftalt at fravige kravet om indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto, jf. § 31.

Beskæftigelsesministeren forventes at bruge den foreslåede og udvidede hjemmel til at fastsætte regler om, at lønmodtagerens anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse skal ske til FerieKonto via en webbaseret selvbetjeningsløsning og elektronisk videresendes fra FerieKonto til arbejdsgiveren. Er arbejdsgiveren undtaget fra at indberette oplysninger om ferie til indkomstregisteret, jf. forslagens nr. 10, vil lønmodtageren tillige være undtaget fra kravet om, at anmodning om udbetaling skal ske til FerieKonto, da FerieKonto på anden vis elektronisk kan få oplysninger om optjent og afholdt ferie.

Forslaget ændrer ikke ved, at der som hidtil ikke skal indbetales feriegodtgørelse til FerieKonto, hvis arbejdsgiveren er omfattet af en feriekortordning. Arbejdsgiveren bevarer de eksisterende fordele ved, at feriepengene kan blive i virksomhederne til ferien holdes. Udbetalingen af feriegodtgørelse er derfor som hidtil alene et anliggende mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren. Manglende udbetaling af feriegodtgørelsen vil derfor efter omstændighederne være et overenskomstbrud, der skal behandles i det fagretlige system, jf. lovens § 4, stk. 3. Behandles sagen ikke i det fagretlige system, vil arbejdsgiveren kunne straffes for manglende betaling af skyldig feriegodtgørelse, jf. § 47.

Til nr. 13

Ændringen er en redaktionel rettelse som en konsekvens af, at beløbet, der kan udbetales efter § 34 a, blev forhøjet til 2.250 kr. ved bekendtgørelse nr. 353 af 27. april 2011 om ændring af bekendtgørelse om ferie.

Til nr. 14

Efter gældende regler skal muligheden for overførsel af ferie, hvis lønmodtageren har en feriehindring efter § 38, fremgå af en kollektiv overenskomst. Det er endvidere et krav, at lønmodtageren og arbejdsgiveren indgår en aftale om overførslen.

Det foreslås, at lønmodtageren ensidigt kan vælge mellem at holde erstatningsferien i det efterfølgende ferieår eller få feriepengene udbetalt for erstatningsferien. Forslaget er en konsekvens af forslagens nr. 3.

Til nr. 15

Efter gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren hvert tredje år inden den 1. september, hvor stor en del af de uhævede og forældede feriepenge, der tilfalder statskassen. Fastsættelsen sker på baggrund af en satsundersøgelse, som viser, hvor stor en del af de uhævede feriepenge, der skyldes, at lønmodtagerne har modtaget offentlige ydelser.

Det foreslås, at af de uhævede og forældede feriepenge tilfalder 50 pct. statskassen og 50 pct. Arbejdsmarkedets Feriefond. Hvis der er givet tilladelse efter lovens § 36, stk. 3, til at anvende uhævede feriepenge til andet formål, i praksis en privat feriefond, tilfalder de 50 pct. dette andet formål i stedet for Arbejdsmarkedets Feriefond.

Procentsatsen er fastsat ud fra et gennemsnit, som er baseret på de seneste fastsættelser af statens andel af de uhævede og forældede feriepenge siden 1995. Gennemsnittet er 48 pct., som forhøjes til 50 pct., så det er nemt at regne med.

Til nr. 16

Det foreslås, at der i loven skabes klar hjemmel til, at FerieKonto kan indhente oplysninger som angivet i § 43, stk. 1. Hjemlen har hidtil fremgået af feriebekendtgørelsen med hjemmel i lovens § 43, stk. 3. Der er således ikke tilsigtet nogen udvidelse af FerieKontos mulighed for at indhente oplysninger i forhold til gældende regler.

Til nr. 17

I tilfælde hvor kravene om indberetning af feriegodtgørelse til indkomstregisteret og anmodning om udbetaling til FerieKonto er fraveget, jf. forslagens nr. 10, forventes der fastsat regler om, at oplysninger vedrørende ferie fra feriekortordninger løbende skal indhentes af eller indberettes til FerieKonto. Bestemmelsen omfatter alene oplysninger, der er relevante for at sikre lønmodtagerens adgang til et opdateret overblik over optjent feriegodtgørelse og oplysninger, der er relevante for at sikre mod dobbeltforsørgelse, dvs. oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie samt udbetaling af feriegodtgørelse.

Formålet med forslaget er, at FerieKonto til enhver tid skal kunne give alle lønmodtagere et opdateret overblik over optjent og afholdt ferie med feriegodtgørelse, uanset om arbejdsgiveren indberetter oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregisteret eller til en feriekortordning.

Til nr. 18

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgivernes betaling for FerieKontos ydelser.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at alle arbejdsgivere skal indberette ferie til indkomstregisteret og at anmodning om udbetaling skal ske til FerieKonto. FerieKonto vil med forslaget skulle administrere et væsentligt større antal oplysninger om feriegodtgørelse. Tilsvarende skal FerieKonto kunne håndtere et stort antal anmodninger om udbetalinger, der efter forslaget skal videresendes til de arbejdsgivere, der er omfattet af en kollektiv overenskomst om ferie. Derudover skal FerieKonto med forslaget behandle, herunder vise, oplysninger om optjent og afholdt feriegodtgørelse. Da arbejdsgiverne modtager en ydelse fra FerieKonto, er det rimeligt, at de kan blive pålagt at bidrage til FerieKontos meromkostninger ved den foreslåede ordning.

Til nr. 19

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriets Feriekontor også kan delegere andre opgaver end afgørelseskompetence til FerieKonto.

Muligheden for at delegere andre opgaver til FerieKonto efter § 44, stk. 11, forventes at blive anvendt til at overføre opgaver som fx tilsyn af andre fonde end Arbejdsmarkedets Feriefond, administration af den dansk-tyske ferieaftale m.v.

Det er bl.a. Feriekontorets opgave at føre tilsyn med ca. 140 feriefonde, som har fået Civilstyrelsens tilladelse til, at uhævet feriegodtgørelse kan anvendes til at erhverve eller opføre feriefaciliteter m.v. Feriekontoret sikrer, at de uhævede feriepenge administreres efter fonds- og feriereglerne ved bl.a. at indstille vedtægtsændringer til Civilstyrelsen og godkende årsregnskaber. Herudover indstiller Feriekontoret til Civilstyrelsen, om en feriefond kan godkendes til fritagelse fra fondsloven og i stedet være under Feriekontorets tilsyn.

Danmark og Tyskland har den 14. maj 2002 indgået en aftale om gensidig anerkendelse af feriesystemer. For Danmarks vedkommende gælder aftalen for de af byggebranchens danske arbejdsgivere, der udstationerer medarbejdere i Tyskland.

Tidligere skulle disse arbejdsgivere i de fleste tilfælde betale til den tyske ferie- og lønudligningskasse ULAK ved SOKA-BAU (Sozialkassen der Bauwirtschaft) vedrørende de udstationerede medarbejdere. Nu kan arbejdsgiverne søge om ikke at skulle indbetale til SOKA-BAU, men i stedet udelukkende følge den danske ferielov under udstationeringer i Tyskland. Det er Beskæftigelsesministeriets Feriekontor, der er bindeled mellem de danske virksomheder, de tyske myndigheder og FerieKonto.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.7.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2012.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af reglerne om, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregisteret via FerieKonto.

Baggrunden herfor er, at FerieKontos system skal kunne håndtere et større antal indberetninger og udbetalinger, og at det kan tage tid at tilrette indkomstregisteret til de nye regler. Det forventes, at FerieKonto tidligst vil kunne håndtere forslaget ved årsskiftet 2013/2014. Samtidig skal der formentlig indføres nye felter i indkomstregisteret. Nye felter vil formentlig først kunne være klar i løbet af 2014. Det forventes derfor, at ordningen kan være operativ i løbet af 2014.

Ved at fremsætte forslaget før systemet fungerer, får virksomhederne og lønservicebureauerne samtidig tid til at omstille deres systemer, og arbejdsmarkedets parter får også tid til tilpasninger af ferieoverenskomsterne, således at så mange som muligt kan tilslutte sig eksisterende ferieregistre i feriekortordninger eller oprette egne digitale ferieregistre.

Til § 3

Der er tale om implementering af en fortolkning af artikel 7, stk. 1, i arbejdsdirektivet, foretaget af EU-domstolen. Implementeringen gennemføres, så eventuelle merudgifter for arbejdsgiverne herunder også for kommunale og regionale arbejdsgivere inddæmmes mest muligt.

Det forudsættes, at staten, kommunerne og regionerne i kraft af deres rolle som arbejdsgivere ikke kompenseres for eventuelle merudgifter, der følger af de foreslåede ændringer i § 1, nr. 3, om erstatningsferie for sygdom under ferien. Disse mulige merudgifter er i øvrigt behæftet med stor usikkerhed

Med forslaget fraviges de gældende principper for kompensation af kommuner og regioner ved merudgifter som følge af ændringer i den statslige regulering af kommunernes og regionernes virksomhed, der ellers følger af § 14, stk. 2, nr. 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud samt § 3, stk. 2, nr. 4, i lov om regionernes finansiering.

Bestemmelsen har alene til formål at fravige de gældende principper for kompensation af kommuner og regioner ved merudgifter for kommunale og regionale arbejdsgivere som følge af retten til erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Forslaget indebærer herefter, at alle arbejdsgivere – offentlige og private – berøres byrdemæssigt ens af den udvidede adgang til erstatningsferie.

Det potentielle produktionstab vil som udgangspunkt ikke medføre øgede lønudgifter, og det kan i vidt omfang for mange arbejdsgivere kompenseres ved bedre organisering og tilrettelæggelse af arbejdet. Det er således stadig arbejdsgiveren, der, under hensyntagen til lønmodtagerens ønsker, fastsætter erstatningsferien, og som derfor kan tilpasse ferieafholdelse til opgaveløsningen i øvrigt, hvorved eventuelle virkninger kan reduceres betydeligt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 27. juni 2011, foretages følgende ændringer:

§ 1...

Stk. 2...

1. I § 1, indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* En person, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, som den pågældende arbejder i, anses ikke for lønmodtager.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en person har afgørende indflydelse på den virksomhed, som den pågældende arbejder i.«

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Hushjælp eller anden medhjælp i en privat husholdning, som gennemsnitligt højst arbejder 8 timer om ugen, er kun omfattet af stk. 2-7, samt § 12, stk. 2 og 3, og § 13. § 47 gælder i øvrigt.

Stk. 2. Optjeningsperioden er lig med ferieperioden (samtidighedsferie). Hushjælpen optjener 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse.

Stk. 3. Ferien skal varsles med et rimeligt varsel. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til hushjælpens ønske.

Stk. 4. Holdes den optjente ferie ikke i kalenderåret, holdes den i et efterfølgende kalenderår. Den optjente ferie skal dog afholdes senest 3 år efter udløbet af den måned, hvori den er optjent.

Stk. 5. Hushjælpen får løn under ferie. Hvis hushjælpen ikke arbejder med et fast ugentligt timetal, beregnes lønnen på grundlag af hushjælpens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før feriens begyndelse.

Stk. 6. Ved ansættelsesforholdets ophør udbetales tilgodehavende feriepenge direkte til hushjælpen, medmindre der er forløbet mere end 3 år efter udløbet af den måned, hvori den er optjent.

Stk. 7. Ved overgangen til samtidighedsferie udbetaler arbejdsgiveren eller FerieKonto tilgodehavende feriepenge i ansættelsesforholdet direkte til hushjælpen.

Stk. 8. Personer, som er omfattet af forskerskatteordningen efter kildeskattelovens § 48 E og § 48 F, kan aftale med arbejdsgiveren kun at være omfattet af stk. 2-7, § 12, stk. 2 og 3, og § 13. § 47 gælder i øvrigt. Beskæftigelsesministeren kan tillade, at anden højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft omfattes af samme regler.«

§ 13...

Stk. 2...

Stk. 3. Hvis en lønmodtager deltager i en strejke eller lockout, når ferien begynder, kan lønmodtageren ikke begynde ferien.

3. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* En lønmodtager, der bliver syg under ferien, har mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter 5 sygedage under ferie i ferieåret. En lønmodtager, der har optjent mindre end 25 dages ferie, har ret til erstatningsferie i forhold til de optjente dage.

Stk. 4. Retten til erstatningsferie efter stk. 3 gælder først fra den dag, hvor lønmodtageren meddeler sygdommen til arbejdsgiveren, medmindre helt særlige omstændigheder gør sig gældende.

Stk. 5. Kan erstatningsferie efter stk. 2 og 3 ikke holdes i ferieåret på grund af sygdom, holdes ferien i det efterfølgende ferieår, jf. dog § 38.

Stk. 6. Den lægelige dokumentation betales af lønmodtageren.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 7.

§ 20...

Stk. 2. § 13, stk. 3, § 15, stk. 3, og § 17, stk. 2, 3. pkt., kan fraviges ved kollektiv overenskomst.

§ 22. Direktøren for Pensionsstyrelsen fastsætter regler om afholdelse af ferie for en lønmodtager, der ikke arbejder 5 dage om ugen, og om afholdelse af ferie for en lønmodtager, der ikke begynder ferien som følge af sygdom eller arbejdsconflikt, jf. § 13, stk. 2 og 3.

4. I § 20, stk. 2, og § 22 ændres »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 7«.

Kapitel 5

5. *Overskriften* til kapitel 5 affattes således:

6. Efter § 27 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 27 a. Oplysninger om feriegodtgørelse efter § 23, stk. 5 og 6, § 24 og § 25 indberettes til indkomstregisteret, jf. dog § 30 a.«

§ 29. Feriegodtgørelse udbetales senest samtidig med, at den dertil svarende ferie begynder.

7. I § 29 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse skal rettes til FerieKonto, jf. dog § 30 a.«

§ 30...

Stk. 2. Feriegodtgørelse kan udbetales af arbejdsgiveren til lønmodtageren ved fratræden, hvis beløbet er på 500 kr. eller derunder efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Arbejdsgiveren kan ikke udbetale feriegodtgørelse efter denne bestemmelse til samme lønmodtager mere end 2 gange inden for samme optjeningsår.

Stk. 3. Feriegodtgørelse for et optjeningsår udbetales til lønmodtageren ved ferieårets begyndelse af FerieKonto eller den, der i medfør af § 31 administrerer feriegodtgørelsen, uanset om ferie holdes, når beløbet er 1.000 kr. eller derunder efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 4-6...

8. I § 30, *stk. 2*, ændres »500 kr.« til: »750 kr.«.

9. I § 30, *stk. 3*, ændres »1.000 kr.« til: »1.500 kr.«.

10. Efter § 30 indsættes efter overskriften:

»§ 30 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at § 27 a og § 29, stk. 2, kan fraviges, hvis oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelsen af ferie samt udbetaling af feriegodtgørelse kan indhentes eller indberettes digitalt fra en feriekortordning, jf. § 31.«

§ 32...

Stk. 2. Udgifterne til administrationen af FerieKonto dækkes af renterne af de til FerieKonto indbetalte beløb, jf. § 28, stk. 1, og af renterne af for sent indbetalt feriegodtgørelse, jf. § 28, stk. 2. Af renteafløst af Feriekonto i 2008, 2009, 2010 og 2011 tilfalder op til 200 mio. kr. statskassen. Direktøren for Pensionsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om overførsel af renteafløst til statskassen. Det resterende renteafløst tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond.

Stk. 3...

§ 33...

Stk. 2...

Stk. 3. Direktøren for Pensionsstyrelsen fastsætter regler om udbetaling af feriegodtgørelse i forbindelse med, at ferien holdes, jf. § 29, herunder om udbetaling fra en feriekortordning omfattet af § 31, stk. 1.

Stk. 4-6...

§ 34 a. Ved ferieårets udløb udbetales feriegodtgørelse til lønmodtageren af den, der i medfør af § 31 administrerer feriegodtgørelsen, hvis beløbet er på 1.500 kr. eller derunder efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis lønmodtageren har været ansat uafbrudt hos samme arbejdsgiver fra et tidspunkt i optjeningsåret til ferieårets udløb, udbetales feriegodtgørelse vedrørende dette ansættelsesforhold kun, hvis beløbet vedrører ferie ud over 20 dage.

Stk. 2. Ved ferieårets udløb udbetaler FerieKonto feriegodtgørelse til lønmodtageren, hvis beløbet er på 1.500 kr.5) eller derunder efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis feriegodtgørelsen vedrører et ansættelsesforhold, der har været uafbrudt fra et tidspunkt i optjeningsåret til ferieårets udløb, og beløbet ikke vedrører ferie ud over 20 dage eller ferie, som er holdt, kan beløbet kræves tilbagebetalt,

11. § 32, *stk. 2, 2. pkt.* affattes således:

»Af renteafløst af FerieKonto i 2012, 2013, 2014 og 2015 tilfalder op til 100 mio. kr. statskassen.«

12. § 33, *stk. 3* affattes således:

»Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af feriegodtgørelse i forbindelse med, at ferien holdes, jf. § 29, herunder om udbetaling fra en feriekortordning omfattet af § 31, samt om udbetaling, hvis optjening og afholdelse af ferie sker i timer, jf. § 10, stk. 1 og 20, stk. 1.«

13. Tre steder i § 34 a, ændres »1.500 kr.« til: »2.250 kr.«

jf. § 37, stk. 2.

Stk. 3. Ved ferieårets udløb udbetaler arbejdsgiveren løn under ferie og eventuelt ferietillæg til lønmodtageren, hvis beløbet er på 1.500 kr. eller derunder efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag, og hvis beløbet vedrører ferie ud over 20 dage.

§ 40. Det kan ved kollektiv overenskomst aftales, at ferie omfattet af § 38 i stedet holdes i det følgende ferieår. Reglerne i § 19, stk. 2-4, og § 30, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 42. Direktøren for Pensionsstyrelsen fastsætter inden den 1. september 2005 og derefter hvert tredje år inden 1. september, hvor stor en del af de i § 36 nævnte beløb der tilfalder statskassen.

Stk. 2...

§ 43. Direktøren for Pensionsstyrelsen kan indhente oplysninger til brug for administrationen af denne lov fra lønmodtagere og arbejdsgivere og disses organisationer, andre offentlige myndigheder, arbejdsløhedskasser, Lønmodtagernes Garantifond, Arbejdsmarkedets Tilægspension, den, der administrerer beløb omfattet af § 36, stk. 2, og Arbejdsmarkedets Feriefond, herunder i elektronisk form,

- 1) om, hvilke personer der har været ansat hos en arbejdsgiver,
- 2) om, hos hvilke arbejdsgivere en person har været ansat,
- 3) om, i hvilke perioder en person har holdt ferie,
- 4) om, hvornår en person er ophørt hos en arbejdsgiver,
- 5) om, i hvilken periode og i hvilket omfang en person har været beskæftiget,
- 6) om, hvilken løn der er udbetalt til en person,
- 7) om, hvilke offentlige ydelser der er udbetalt til en person,

14. I § 40, 1. pkt. indsættes efter »ferieår«: », jf. dog § 13, stk. 5«.

15. § 42, stk. 1, affattes således

»Af de forældede og uhævede feriepenge, jf. § 36, stk. 1 og 2, tilfalder 50 pct. statskassen og 50 pct. Arbejdsmarkedets Feriefond. Såfremt der er givet tilladelse efter lovens § 36, stk. 3, til at anvende uhævede feriepenge til andet formål, tilfalder de 50 pct. dette andet formål, i stedet for Arbejdsmarkedets Feriefond.«

16. I § 43, stk. 1, indsættes efter »Pensionsstyrelsen«: »og FerieKonto«

- 8) om feriegodtgørelse, der ikke er hævet, eller løn under ferie eller ferietillæg, der ikke er udbetalt, herunder udbetalinger efter §§ 34 a eller 34 b,
- 9) om meddelelser af betydning for opkrævning og kontrol med indbetaling til FerieKonto,
- 10) om meddelelser af betydning for kontrol med udbetaling af feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg, jf. §§ 34 a eller 34 b, herunder personers skriftlige erklæringer, og
- 11) om regnskabsoplysninger m.v. af betydning for kontrol med den, der administrerer løb omfattet af § 36, stk. 2.

Stk. 2-5...

17. I § 43 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
 »Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger vedrørende optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelsen af ferie samt udbetaling af feriegodtgørelse fra feriekortordningerne, jf. § 31, løbende skal indhentes af eller indberettes til FerieKonto, jf. § 30 a.«

§ 43 c...

Stk. 2-3...

18. I § 43 c indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration efter § 27 a, § 29, stk. 2, og § 43, stk. 6.«

§ 44...

Stk. 2-10...

Stk. 11. Direktøren for Pensionsstyrelsen kan delegere afgørelseskompetence, som tilkommer direktøren efter stk. 1-10, til FerieKonto.

19. I § 44, *stk. 11*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Beskæftigelsesministeriets Feriekonto kan også delegere andre opgaver til FerieKonto.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2012.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af denne lovs § 1, nr. 6 og 7.

§ 3

Stk. 1. Uanset § 14, stk. 2, nr. 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, indgår de kommunale merudgifter for kommunerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til kommunerne.

Stk. 2. Uanset § 3, stk. 2, nr. 4, i lov om regionernes finansiering, indgår de regionale merudgifter for regionerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til regionerne.